

stilling, en mindre aarlig Pension, endvidere aarlige Understøttelser til Medlemmernes Enker og efterladte uforsørgede Børn samt Begravelseshjælp. Størrelsen af Pensionen, de øvrige aarlige Understøttelser samt Begravelseshjælpen er afhængig af, med hvor mange Portioner (1—6) det vedkommende Medlem har betalt sit aarlige Kontingent til Foreningen; for Tiden udredes Pensionerne med 20 Kr. aarlig for hver Kontingentportion. Kontingentets Størrelse er i § 3 i de for Foreningen hidtil gældende Love, af hvilke et Eksemplar vedlægges, fastsat til 4 Kr. aarlig pr. Portion, men for saa vidt Indtrædelse i Foreningen ikke finder Sted straks ved vedkommendes Ansættelse i Statsskovvæsenets Tjeneste, vil der desuden af dem, der ved Indtrædelsen endnu ikke have fyldt det 30te Aar, være at erlægge halvt Kontingent for det samme Antal Portioner for Tiden fra Ansættelsen til Indtrædelsen i Foreningen, medens de, der først efter det fyldte 30te Aar benytte sig af den Adgang til at indtræde i Foreningen, der endnu indtil det fyldte 55de Aar staar dem aaben, have at erlægge fuldt Kontingent for den hele Tid efter Ansættelsen under Statsskovvæsenet. Foreningen, der af Landbrugsministeriets Understøttelseskasse modtager et aarligt Tilskud paa 200 Kr., men som i de senere Aar har manglet Tilslutning af nye Underbetjente, har imidlertid erklæret sig villig til at forandre de nysnævnte Bestemmelser angaaende Kontingentets Størrelse og Beregning saaledes, at de Skovløbere, Hegnsmænd og „faste Arbejdere“, der ere under 30 Aar, kunne blive Medlemmer af Foreningen mod at betale et kun for Tiden efter Indtrædelsen beregnet Kontingent af 4 Kr. pr. Portion, medens de af de nævnte Tjenesteklasser, der først indtræde i Foreningen i Alderen mellem 30 og 40 Aar, ville have at betale 5 Kr. pr. Portion, idet dog ogsaa for deres Vedkommende Kontingentet kun bliver at erlægge for Tiden efter Indtrædelsen, selv om denne først finder Sted kortere eller længere Tid efter den paagældendes Ansættelse under Statsskovvæsenet. Dette sit Tilbud har Foreningen dog gjort afhængigt af, at Staten vil betale 1 Portion for hvert Medlem af de nævnte Tjenesteklasser, der selv betale 1 Portion, og 2 for dem, der betale 2.

Under Hensyn til den Betyggelse mod at komme i Trang, som Foreningen paa flere Maader yder sine Medlemmer og disses efterladte, og i Betragtning af, at de foran under 1. omhandlede Understøttelser til afgaaede faste Skovarbejdere, omend betydelig større end de hidtil ydede, dog ikke kunne anses for tilstrækkelige til et nødtørfigt Underhold for et Par gamle Folk af Arbejderklassen, har man ment at burde foreslaa, at de faste Skovarbejderen Indtrædelse i Foreningen støttes ved at Landbrugsministeriets Understøttelseskasse som Hjælp til Selvhjælp udreder de nysnævnte Kontingenttilskud, der efter foranførte ville fordoble den Hjælp, som disse Medlemmer af Foreningen kunne vente at modtage fra denne.

5. For Arbejder, der medføre et særlig stærkt Slid paa Værktøjet, ydes der alt nu Arbejderne en Akkordbetaling, hvis Størrelse er fastsat under Hensyn hertil. Særlige Redskaber, der ikke henhøre til Skovarbejdernes almindelige Værktøj, ville fremtidig blive anskaffede for Skovvæsenets Regning og optagne paa dettes Inventarielister. For at befordre Anvendelsen af gode og rationelle Arbejdsredskaber — som man ogsaa af den Grund maa ønske benyttede af Skovarbejderne, at de kunne forøge disses Arbejdsfortjeneste — paatænker man derhos at bemyndige hver af Skovriderne til, for saa vidt Forholdene paa det paagældende Distrikt give Anledning dertil, at optage paa Distriktets Budget og anvende indtil 50 Kr. aarlig til Anskaffelse af saadanne Redskaber til Uddeling som Belønning til flinke Arbejderhold saavel af Distriktets faste som af dets løse Arbejdere.

6. De faste Skovarbejdere faa som Regel anvist deres Arbejde saa nær ved deres Bolig som muligt, og ogsaa de løse Arbejdere ville i Almindelighed være bosatte i kortere Afstand fra Arbejdsstedet. Skovriderne ville dog nu blive instruerede om, at i Tilfælde, hvor Omstændighederne i særlig Grad tale derfor, vil der kunne tilstaas løse Arbejdere, der have lang Vej — $\frac{1}{2}$ Mil eller mere — til Arbejdsstedet, enten en Lempelse i Arbejdstiden uden Afkortning i Daglønnen eller en mindre Pengegodtgørelse.

7. Af de Jordlodder, der ere tillagte Hegnsmændene og de „faste Arbejdere“, ere nogle mindre end $\frac{1}{2}$ Tønde Land. Disse Lodder paatænkes nu